

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 173
Hyväksytty: FCI 30.3.2009
SKL-FKK 26.1.2010

ESTRELANVUORISTOKOIRA (CAO DA SERRA DA ESTRELA)

1/5

Alkuperämaa: Portugali

KÄYTTÖTARKOITUS: Karja-, vahti- ja seurakoira, käytetään myös vetokoirana

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinsarit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsinpaimenkoirat. Alaryhmä 2 molossityyppiset Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu polveutuu jo ammuin Estrelan vuoristoseudulla eläneistä koirista. Rodun varsinainen alkuperä ei ole tiedossa. Joka tapauksessa rotua voidaan pitää yhtenä Iberian niemimaan vanhimmista. Estrelanvuoristokoiria käytetään vuorien alarinteiltä aina ylimmille huipuille asti (noin 2000 metrin korkeudessa), missä kesäisin lumen sulettua karja vaeltaa ylös vihreän ruohon perässä kuumuuden poltettua alatasankojen ruohon. Rodun hyvät käyttöominaisuudet ovat lisänneet sen suosiota maailmanlaajuisesti 1900-luvun puolivälistä lähtien.

YLEISVAIKUTELMA: Suurikokoinen, mastiffityyppinen molossirotu. Estrelanvuoristokoirat ovat joko pitkä- tai lyhytkarvaisia. Rotu on maatiaismainen ja vankka, liikkeet ovat ripeät ja olemus vaikuttava. Rotu on jo pitkään tunnettu siitä, että se on eloisa, olemus on rauhallinen ja puhutteleva, rakenne on sopusuhtainen ja tasapainoinen.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungoltaan keskipitkä tai hieman lyhyempi. Rintakehän syvyys on vähemmän kuin puolet säkäkorkeudesta. Kuono ja kallo ovat kutakuinkin samanpituiset tai kallo voi olla hieman kuonoa pitempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Estrelanvuoristokoira on paimenen erottamaton seuralainen. Se on myös karjalauman uskollinen vahti suojellen sitä pedoilta ja varkailta. Se on erinomainen maatilan ja talon vahti, epäluuloinen vieraita kohtaan ja tyypillisesti isännälleen kuuliainen.

PÄÄ: Vahva ja tilava, pitkä ja sivusta katsottuna lievästi kupera. Pää liittyy sulavasti runkoon ja sen koko on suhteellinen. Kallon ja kuonon mittasuhteet ovat tasapainoiset. Kaikki osat ovat täydellisesti tasapainossa keskenään. Kallossa ja poskissa nahka on tiivis.

Kallo: Hyvin kehittynyt, pyöristynyt, kallon ja kuonon ylälinjat ovat hieman erisuuntaiset ja koko pään profiili on kupera. Kulmakaaret ja otsaurre erottuvat hieman. Niskakyyhmy ei ole erottuva.

Otsapenger: Vähäinen ja etäisyys kirsuun on jokseenkin sama kuin niskakyyhmyyn.

Kirsu: Suuri ja väriltään musta, suorassa linjassa kuononselän kanssa. Sieraimet ovat hyvin avoimet.

Kuono: Pitkä, kärkeä kohti kapeneva, mutta ei suippo. Kuononselkä on pääsääntöisesti suora, mutta voi olla kärjestään hieman kyömy.

Huulet: Hyvin kehittyneet, mutta eivät paksut; alahuulen hyvin peittävät mutta eivät riippuvat. Suun limakalvot, kitalaki ja huulten reunat syvänmustat.

Leuat / hampaat / purenta: Vahva purenta ja hyvin kehittyneet leuat, täydellinen hampaisto ja vahvat hyväasentoiset valkoiset hampaat. Mieluiten leikkaava purenta, tasapurenta on sallittu.

Silmät: Keskikokoiset tai keskikokoa pienemmät, soikeat, vaakasuorassa, keskenään samankokoiset ja avoimet. Ilme on kiinnostunut ja rauhallinen. Silmät ovat mieluiten tumman meripihkan väriset. Silmäluomet ovat tiiviit ja väriltään mustat. Kulmakaaret ovat hieman erottuvat.

Korvat: Keskikorkealle kiinnittyneet. Korvat ovat riippuvat, mutta taipuvat taaksepäin päätä vasten siten, että korvien sisäreuna on näkyvässä (niin kutsuttu ruusukorva). Korvat ovat ohuet, kolmiomaiset, kärjistään pyöristyneet ja pienet suhteessa koiran kokoon.

KAULA: Lyhyt, suora ja paksu, hyväasentoinen ja lapoihin sulavasti liittyvä. Vain hieman kaulanalusnahkaa.

RUNKO:

Ylälinja: Tasainen, lähes vaakasuora.

Selkä: Mieluiten lyhyt, lihaksikas.

Lanne: Lyhyt ja leveä, lihaksikas ja liittyy kauniisti lantioon.

Lantio: Hieman viisto, lyhyt, levä ja lihaksikas. Lantion korkein kohta on samalla tasolla tai aavistuksen korkeammalla kuin säkä.

Rintakehä: Leveä ja syvä, kylkiluut hyvin kaareutuneet, mutta rintakehä ei ole sylinterimäinen. Rintakehä ulottuu kyynärpäihin tai hieman niiden alapuolelle.

Alalinja ja vatsa: Alalinja nousee tasaisesti ja sulavasti rintalastasta nivusia kohti. Kupeet eivät ole liian leveät ja ne ovat suhteessa koiran massaan ja runkoon.

HÄNTÄ: Keskikorkealle kiinnittynyt, pitkä ja paksu, asennoltaan vaakatason alapuolella. Häntä on sapelinmuotoinen ja sen pää kaartuu koukkumaisesti. Koiran seistessä rentoutuneena häntä on alhaalla takaraajojen välissä ulottuen vähintään kintereeseen. Koiran innostuessa tai liikkuesssa häntä nousee vaakatason yläpuolelle kaartuen kärjestään, mutta häntä ei saa kiertyä lantiolinjan yläpuolelle. Häntä on tuuheakarvainen, pitkäkarvaisella muunnoksella hapsullinen.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Vahvaluustoiset raajat ovat edestä katsottuina pystysuorat, nivelet ovat vahvat.

Kulmaukset ovat kohtalaisen avoimet, liikkeet ovat vaivattomat.

Kyynärvarret: Suorat, yhdensuuntaiset ja pitkät, vahvaluustoiset ja läpileikkaukseltaan lähes pyöreät.

Etukäpälät: Suhteessa koiran kokoon. Eivät liian pyöreät eivätkä liian pitkät, muodoltaan kissankäpälän ja jäniksenkäpälän väliltä, eivät hajavarpaiset. Varpaat ovat korkeat ja tiiviisti yhdessä, varpaiden ja päkiöiden välit ovat hyvin karvoittuneet. Kynnet ovat vahvat, tummat, mieluiten mustat. Päkiät ovat lujat ja tiiviit.

TAKARAAJAT:

Vahvaluustoiset raajat ovat takaa katsottuina pystysuorat. Kulmaukset ovat kohtalaisen avoimet, liikkeet ovat vapaat.

Kintereet: Melko matalat, kulmauksiltaan kohtalaisen avoimet, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Välijalat: Pystysuorat, poikkileikkaukseltaan lähes pyöreät. Yksinkertaiset tai kaksinkertaiset kannukset ovat mahdolliset.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoiset ja vaivattomat.

KARVAPEITE

KARVA: Vahvaa ja hyvin runsasta, hieman karheaa, mutta ei liian karkeaa, muistuttaa laadultaan vuohenkarvaa. Peitinkarvan seassa oleva pohjavilla on hienoa, lyhyttä ja runsasta, takkuuntumatonta, yleensä väriltään vaaleampaa kuin peitinkarva.

Pitkärkäräinen muunnos: Peitinkarva on suoraa tai hieman laineikasta, karvan pituus vaihtelee koiran eri osissa. Karva on lyhyempää ja tiheämpää raajoissa, siis kyynänpäiden ja kintereiden alapuolella, kuten myös päässä. Karva lyhenee korvan tyvestä sen kärkeä kohti ja muuttuu pehmeämmäksi. Karva on pisintä tuuhea-, paksu- ja hapsukarvaisessa hännässä, kaulan ympärillä, erityisen runsaskarvaisten reisien takaosissa sekä eturaajojen takapuolella.

Lyhytkarvainen muunnos: Karva on lyhyttä ja peittää rungon tasaisesti. Karva on hieman lyhyempää päässä ja raajoissa. Ei hapsutusta.

VÄRI: Sallittuja ja rodulle tyypillisiä ovat seuraavat värit:

- Yksiväriset: keltainen, punaruskea (fawn) ja harmaa eri sävyissä
- Sudenharmaa: punaruskean, keltaisen ja harmaan sävyissä, yleensä vaaleampina tai tummempina sävyinä
- Juovikas: punaruskea, keltainen tai harmaa pohjaväri, jossa lähes mustat raidat. Päässä tumma maski on tyypillinen.

Pienet valkoiset merkit ovat sallittuja vain kädissä sekä kaulan alapuolella ja rinnassa.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 65 - 73 cm
Nartut 62 - 69 cm
2 cm:n ylitys hyväksytään

Paino: Urokset 45 - 60 kg
Nartut 35 - 45 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Olemus: huono yleiskunto, laihuus tai lihavuus
- Koko: säkäkorkeus alle rotumääritelmän tai säkäkorkeuden ylitys yli 2 cm hyväksytystä koosta
- Pää: kapea, pitkä ja suippokuonoinen
- Silmät: väriltään vaaleat
- Korvat: väärin kiinnittyneet, liian pitkät, paksut tai pyöreäkärkiset; litteästi kallon myötäisesti riippuvat
- Häntä: selälle kiertyvä; häntäkoukun puuttuminen
- Väri: tumman maskin puuttuminen.

VAKAVAT VIRHEET:

- Luonne: hermostuneisuus tai arkuus
- Kirsu: sierainten haalistunut väri, kirsun epätäydellinen pigmentointi

- Korvat: typistetyt
- Häntä: typistetty tai surkastunut
- Karvapeite: rotumääritelmästä poikkeava karvanlaatu
- Säkäkorkuus: urokset alle 65 cm tai yli 75 cm, nartut alle 62 cm tai yli 71 cm.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Tyyppi: epätyypillisuus
- Pää: hyvin kapea, hyvin pitkä ja hyvin suippokuonoinen, josta täysin puuttuu molossimaisuus
- Leuat/purenta: ylä- tai alapurenta
- Silmät: herasilmät tai keskenään erikokoiset silmät
- Häntä: hännättömyys
- Karvapeite: epätyypillinen karvapeite
- Väri: kaikki värit, joita ei ole rotumääritelmässä mainittu; albinismi.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.